

(Ad. 60)

1. Mân-tu - i - to-rul meu es - te Al meu câr-mu - i - tor,

Când al-tul nu se mai a - flă, Lân-gă mi - ne El stă.

El co-ra-bi - a cre - din-ței A fă - cu - t'o bi -

El co-ra-bi - a cre-din-ței A fă-cu-t'o bi -

ne, Și în va-lu - ri - le mă-rii, E'n a - ju-tor mi - e.

ne,

E'n a-ju-tor mi-e, E'n a-ju-tor mi-e.

E'n a - ju - tor mi-e, E'n a - ju - tor mi-e.

2. Adeseori mă sloboade, Să mă duc în vifor,
Dar s-a îngrijat 'nainte De al meu ajutor,
Cu pânza îndreaptă bine După cum e vântul,
Și la liman mă conduce Cum zice Cuvântul.

3. Când credința obosită Se teme, El atunci,
Ca un stăpân poruncește Omului și zice,
Aici sunt Eu nu te teme, Iubește și crede;
Lumină noaptea îți voi fi Și te voi mântui.